

НАШЕ ЖИТІЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 26 (121)

АВСБУРГ, 7. ЛИПНЯ 1947

РІК III

Виносьте сміття з хати!

У віруваннях стародавніх первісних людей, що затримались подекуди й до наших днів серед найтемнішого люду, зустрічаємося ми з думкою, що одна людина може дістати над другою людиною таємничу владу, коли здобуде в свої руки частину якогось предмету, що належав цій другій людині. А ще краще, ще певніше — це здобути якусь частинку цієї людини, наприклад, волосся або ніготь.

У первісних народів існують різні приписи і заходи, як від таких небезпечних можливостей їм охоронитись. Головним з них приписів є такий: „Не винось сміття з хати”, бо в смітті найлегше можна знайти щось, щоб належало власникові даного житла:

Культурний читач тільки з великом напруженням фантазії може собі уявити, що робилося завдяки такому от приписові — „сміття з хати не винось” — в печері чи курені якихось первісних дикунів. Один відомий етнограф, — дослідник життя племені Югри на самій півночі Уральських гір, оповідає, що тільки побувавши в юртах цього племені, зрозумів він, чому це плем'я так швидко вимирає. Повітря в їхніх житлах таке, що чужий там і хвилини не висидить. Сморід там стоїть від гниючих різнопородних покідьків — просто неймовірний. І не диво, що згадуваному досліднику не судилося довести до кінця дослідів одного селища. Приїхавши через рік, він не застав в живих ні одного представника досліджуваного роду... всі вимерли від епідемії.

Якимось чином забрело і до нас оце правило, але стосуємо ми його, звичайно, не в первісному його значенні, а вже в перенесеному на громадсько-політичний ґрунт. А в цій ділянці додержуватись його ще, може, небезпечніше, як в ділянці реальних фізичних предметів.

Стародавнє демократичне грецьке суспільство вільно критикувало кожного свого громадянина. Існувала там громадська опінія, яка діпроваджувала інколи до того, що за шкідливу для громади чинність окремих громадян засуджувала вона їх на вигнання. Звичайно, обмежувавши їхню діяльність і проголошувавши тоді таємно присуд черепочками (остракізм).

І сучасна демократія не можлива без громадської опінії, себто висловленої думки громадян про ті чи інші явища. Роль інформатора громади про важливі події, показування їх перед очима громадян, оте витягання на світло денне разом з добрими вчинками і добрими громадянами і „моральне сміття” — це все виконує в наші часи головно преса. Вільна преса — це моральний санітар сучасного суспільства. Вона мусить підмітити все, що має громадсько-політичне значення і мусить дати йому свою оцінку.

Одні громадяни згоджуються з голосом однієї газети, другі з голо-

сом другої. Повстає боротьба думок, поглядів (ділекусія) і, зрештою, суспільство приходить, може й не швидко, може й з трудом, до кристалізації своїх поглядів. І тоді більшість, очевидно, дає свій моральний присуд, а меншість тому присудові підлягає, коли, звичайно, хоче серед тієї більшості жити і якоюсь повагою перед неї користуватись.

Зраз у нас на еміграції помічається тенденція, чується голоси і навіть робляться спроби „замкнути вікна і двері нашої хати” щоб, не дай Боже, того смороду, який в нашій хаті запанував, не почули носом наші вороги. Та хіба ж ті вороги не мають серед нас своїх інформаторів, хіба вони не знають, часто краще за нас самих, що серед нас робиться? Та ж багато того лихого, що є між нами, — то ж їхня справа! Саме наші найлютіші вороги хотіли б, щоб ми швидше задушилися в замкненій хаті, щоб, як ті уральські югри без сліду пропали від тієї задухи, яка у великій мірі через їхні заходи утворилася. Наші найлютіші вороги саме того й хотіли б, щоб ніхто не почув нашого голосу, нашого власного осуду того сміття, щоб ніхто збоку не почув, що ми самі його бачимо і ламентуємо „відчінімо вікна”, „пусті-

мо свіжого повітря” і „викиньмо сміття з нашої хати”.

А хату нашу давно вже час провітрити! Творімо свою громадську опінію і не біймось ворогів зовні. Ворог страшний і може найстрашніший сидити в самій хаті — це наша моральна безпринципність: „у нас ніхто не потрапить скомпромітуватися!”

Переможемо її — будемо жити, не переможемо — загинемо.

Відмежовуймось від наших „стравиських”, як французи, не ховаймо своїх „распутніх”, як царська Росія.

Громадська опінія скрізь і у всьому мусить бути поінформована і свій присуд винести мусить. Не „сміття” винне нашій біді, в біді всіх народів і держав — воно скрізь було, є й буде, а винні ті, що його не вимітають, а серед нього живуть і його невідчувають.

З яким болем і огидою про одне живе „сміття” в сучасній йому українській „хаті” писав колись Т. Шевченко:

....кругом паскуда!
Чому ж його не так зовут?
Чому на його не плюють
Чому не топчуть? Люди, люди,
За шмат гнилої ковбаси
У вас хоч матір попроси,
То оддасте...

Ця проблема, може, найважливіша тепер в нашому еміграційному хоробривому житті, і до неї ми ще не раз будемо вертатись.

Трумен домагається сильних США

Нью-Джерсі. — Президент Трумен промовляв перед студентами Прайсетовінського університету де сказав: „мир в усьому світі можна затримати тільки зміцненням економічної і воєнної сили США. Роззброєння США в теперішню пору привело б до агресії. Ми мусимо підтримувати нашу армію, флоту і летунство в бойовій готовості.

Пересторога міністра Бевіна

Лондон. — Мін. Бевін, одержавши нездовільну відповідь союзів, сказав: „наша політика відносно Угорщини полятатиме в тому, що ми будемо пильно стежити за подіями, і наше господарське та політичне ставлення до цієї країни

Президент підкреслив, що США хотіли б продовжувати змагання для досягнення того ідеалу ОН, який би знищив всякі намагання війни назавжди. Наша відповідальність перед усім американським народом в шуканнях миру приймає форми допомоги слабшим народам, які прагнуть покращати своє становище вільних і незалежних націй”.

Димісія президента Італії

Рим. — Президент Італії Енріко де Нікола пішов до димісії. Всі італійські партії пересвідчені в тому, що де Нікола знову виберуть президентом Італії, після чого він мав би одержати однією з відпу-

залежатиме від дальших дій угорського уряду”. Бевін попередив, що „коли совети і далі не подадуть доказів пояснень про стан в Угорщині, то між Великобританією і ССРС Союз не уникнеть непорозуміння”.

Нім.-советський сепаратний мир 1943 р.?

Широко відомий американський журнал „Ліберті” подає відомості про советські спроби в березні 1943 р. укласти з Німеччиною сепаратний мир. Подаючи перебіг розмов, газета пише, що ці розмови зрештою, з огляду на взаємне недовір’я, перервалися. Ріббентроп, наприклад, вва-

стку. В своєму листі до парламенту президент писав, що він іде до димісії в зв'язку з поганим станом здоров’я. Після прочитання листа през. посли встали з своїх місць і влаштували през. Ніколя овацию. жав, що ССРС тільки „грають”. Згідно з відомостями газети „Ліберті”, совети боялися, що ці розмови не дійшли до союзників і небачучи виявів виразної з боку Німеччини згоди, не хотіли втратити з боку Америки достав, потрібних для війни.

КОДОТКІ ВІСТИ

* В комісії чотирьох великороджав, в справі мирового договору з Австрією, на 24-ім засіданні дійшло до порозуміння, щодо процедури питань. На засіданні 19. червня знову розпочались розмови про німецьку власність в Австрії і про Цістердорфські нафтovі поклади.

* Ген. Клерк, колишній головно-командувач американських збройних сил в Австрії, заявив, що комуністи можуть мати перемогу в Австрії, так як це сталося в Угорщині, коли США не поведе рішучої політики проти комунізму в Європі.

* Указом Президії Верховної Ради переформовано Бюро Управління Президії Верховної Ради на канцелярію Верховної Ради ССР.

* „Правда” опублікувала статтю, в якій говориться, що ССРС не збирається відмовитись від своїх громадян, які ще до цього часу перебувають в таборах ДП на Заході. ССРС також не визнає легальністі вивозу советських громадян на працю за кордон. План переселення ДП з Німеччини до Франції „Правда” оцінює, як недозволену акцію, що суперечить міжнародному праву.

* Французька військова поліція заарештувала визначного австрійського комуніста Отта Вольфа. Обвинувачують його в тому, що він під час окупації Франції німцями був агентом гестапо.

* В переданій радіом промові до еспанського народу президент Аргентини Перон сказав, що політичні цілі Аргентини та Еспанії спільні.

* Військова влада американської окупаційної зони Австрії видала югославську репатріаційну комісію. На це Югославія відповіла протестаційною нотою.

* Після одного із засідань американсько-советської комісії в справах Кореї, советські делегати сіли в авто, щоб поїхати до свого готелю. В цю хвилину насکочив великий натовп корейців, який густо обкідав болотом та тухлими яйцями советську машину. Керівник советської делегації з приводу цього склав протест.

* В ССРС в 1946 р. звільнено 730.000 урядовців і скеровано як робітників до фабрик.

* Булліт, промовляючи в Університеті в Георгетавн, закликав США і Великобританію до створення федерації європейських народів ще перед тим, як ССРС буде контролювати уесь континент. Якщо ССРС не відважується вести війни, то тому тільки, що він тепер слабший від США. Коли б не наше летунство і атомна бомба, Сталін дав би наказ окупувати Європу. Відвернути що небезпеку може союз англійсько-французький, як підстава з’єднання Європи.

* Вздовж румунського побережжя буде поселено росіян. Це робиться для того, щоб Кремль міг міцніше тримати цю країну в своїх руках. Перша група росіян 50 родин прибула вже морем з Одеси.

Хто буде вважатися втікачем і ДП

Резолюція Загального Зібрання ОН — Інформація Правої Охорони
Центрального Представництва Української Еміграції

Правне становище еміграції з часу 2-ої світової війни унормоване резолюцією Загального Зібрання Організації Об'єднаних Націй 12. 2. 1946. Цією постановою Організація Об'єднаних Націй визнала справу втікачів і переміщених осіб проблемою міжнародньою і встановила їх право азилу. Відповідно до тієї постанови ні втікачі, ні переміщені особи, які виявлять обґрунтовані докази проти поверту на свою батьківщину, не будуть приневолені туди вертатися.

Виняток становлять воєнні злочинці, квіслінги і зрадники.

Статут IPO

Для опіки над такими втікачами та переміщеними особами передбачено створення окремої міжнародної інституції. Підготовчі праці для її зорганізування Загальне Зібрання Об'єднаних Націй доручило так званому 3-ому Комітетові. Він склав проект Конституції цієї нової міжнародної установи, названої IPO. Цей проект склавений Загальним Зібранням 15. грудня 1946.

Подаемо низку головних постанов цього статуту. Отже наступів стверджено ще раз міжнародний характер проблеми втікачів та переміщених осіб. Далі йде мова про те, що проблема ця повинна бути розв'язана за допомогою: 1. репатріації, 2. переселення, при чому переселення буде брати під увагу тільки у випадках, передбачених статутом. Особам, що будуть під опікою IPO, треба дати працю. Щодо осіб, яких не можна буде репатріювати передбачено: 1. Влаштування їх в країнах, де під цю пору живуть, 2. еміграція і переселення поодиноких осіб і родин, 3. переселення групами.

Членами IPO можуть бути члени ОН, як також інші держави не члени, запропоновані Виконуючим Комітетом і прийняті $\frac{2}{3}$ голосів Головної Ради. Фактичними членами будуть ті, які без застережень підпишуть статут. Ті, що підпишуть його з застереженням, все таки можуть бути прийняті в члени, якщо вони внесуть призначенні вплати, або якщо погодяться прийняти до своїх країн в значному числі іммігрантів з-поміж утікачів і переміщених осіб. Органами установи є: 1. Головна Рада, 2. Виконавчий Комітет, 3. Секретаріят.

При персональному укомплектуванні службових посад треба брати під увагу географічний принцип і давати посаду особам з країн, з яких походять утікачі та переміщені особи.

Одай статут має увійти в життя, якщо найменше 15 держав стане членами і їх відлати покриють не менше як 75% оперативного бюджету — що вже сталося. (Досі статут підписало 18 держав — прим. Ред.).

Вимоги статусу втікачів і ДП

Інтегральною частиною статуту треба вважати додатений до нього 1-ий annex прийнятий також згаданим 3-м Комітетом і Загальним Зібранням ОН. В тому документі висловлено бажання, щоб IPO перевело якнайскоріше справедливу розв'язку проблеми втікачів і переміщених осіб.

Головне завдання нової організації — це заохочувати їх до повороту на батьківщину і помагати їм в тому всіми засобами, маючи на увазі головні засади постанови з 12. 2. 1946 року.

Організація IPO не буде помагати

особам, які не хочуть вертатись до своєї батьківщини, бо вони, очевидно, воліють лінівство, ніж трудну працю над відбудовою своєї країни або дбають про переселення із-за своїх чисто економічних інтересів. Виконуючи своє завдання, IPO буде уникати всього, що могло б зіпсувати добре взаємини між державами, зокрема дбати, щоб не переселювати емігрантів до сусідніх країн з державами їх походження, якщо б уряди тих держав не бажали цього, ані до країн окупованих, якщо проти цього було місцеве населення.

Визначення втікачів

Втікачами вважаються: 1. Особи, що перебувають поза межами своєї батьківщини, себто країни, в якій постійно живли, і належать до таких трьох груп: а) жертви фашистського режиму, б) еспанські республіканці, в) особи, що визнані були втікачами перед 2-ю війною (старі емігранти). 2. Втікачами вважаються також особи, що не належать до ДП, але перебувають поза межами своєї батьківщини, або країни, в якій постійно живли, і які в наслідок подій 2-ої війни не можуть, або не хочуть користати з охорони уряду їхньої держави, або держави, якої громадянами вони були раніше. (напр. галицькі українці).

Втікачами вважаються теж діти до 16 року життя, які живуть поза межами своєї батьківщини і які є воєнними сиротами, або яких родичі

пропали. Вони мають першenство перед іншими втікачами.

В п. п. 1 і 2 окреслено виразно поняття політичних емігрантів. Коли б ці постанови застосовували згідно з буквою закону, то велика кількість наших емігрантів, яким відмовлено права ДП, повинна бути тепер закваліфікована як утікачі.

Визначення ДП

За ДП вважаються особи, що в наслідок діяння нацистського, фашистського, або союзного з ними режиму були депортовані, або мусіли залишити свою батьківщину, чи країну, де постійно жили, як наприклад, особи, що були забрані на примусову працю, чи були депортовані з расових, релігійних або політичних причин. Якщо віддали причини їхнього переміщення, вони повинні були якнайскоріше бути депатрійовані з застереженням, передбаченим в резолюції Загального Зібрання ОН 12. 2. 1947 року.

Передумови опіки IPO

Втікачі і переміщені особи користуватимуться з опіки IPO якщо: 1. Вони можуть бути депатрійовані. 2. Якщо вони остаточно свободно і маючи докладні інформації про відносини у своїй країні виявлять обґрунтовані застереження щодо повороту додому. Такі застереження вважатимуться обґрунтованими, коли втікачі або ДП, подадуть за причину відмови свого повороту на батьківщину: 1) переслідування або

обосноване побоювання з причини релігійних, расових, національних, політичних, 2) коли подадуть причини політичного характеру, які IPO визнає обґрунтованими, 3) коли жертви нацистського режиму і т. зв. старі емігранти покликуються будуть на родинні причини, що виникли в наслідок переслідування або на свою недугу.

Для інформацій, які мали б стати основою заяви про відмови повороту представники урядів відносних країн матимуть право вступу до тaborів і збірних осередків, в яких живуть утікачі й переміщені особи.

Не будуть мати право на опіку IPO: 1) воєнні злочинці, квіслінги і зрадники, 2) інші втікачі і ДП яким буде доказано, що вони помагали ворогам союзних націй переслідувати місцеве населення, 3) які добровільно під час 2-ої війни помагали ворожим силам в їх діях проти союзних націй, 4) звичайні кримінальні злочинці, 5) особи, які від часу закінчення ворожих дій в 2-ї війні: а) брали участь в організації, що мала за ціль збройною силою скинути уряд країни їх походження, яка належить до союзних націй або брали участь в які-небудь терористичній організації, б) були провідниками руху, ворожого урядові країни походження, що належить до союзних націй, або учасниками руху, що заохочує до відмов або депатріяції, в) в час заходів про опіку IPO над ними є на цивільній або військовій службі чужої держави, г) особи німецького походження — однак одною з резолюцій підготовчої Комісії IPO дурчено її органам простудіювати питання, чи опікою IPO могли б бути охоплені також фольксдейчі.

Тратять право на допомогу IPO втікачі й переміщені особи: 1. Коли вернуться до країни своєї державної належності, 2. Коли набули нову державну належність, 3. Коли в розумінні організації IPO вже влаштували себе на постійне життя. 4. Коли без причини відмовилися приняти пропозицію Організації відносно їх переселення, або депатріяції. 5. Коли не вживають ніяких серйозних зусиль, щоб заробити на своє життя, маючи до того змогу, — або коли експлуатують дономогу організації.

Процес кваліфікації

Кваліфікація втікачів і переміщених осіб буде переводитись згідно із постановами статуту і директивами Директора Екзекутивного Комітету і Головної Ради IPO. Буде це процес на взір судового справування. Для цієї цілі будуть покликані окремі урядовці. У відносній резолюції підготовчої Комісії IPO сказано, що ця процедура повинна бути гнучкою, себто не ригористичною. Поза збиранням документів урядовці матимуть право перевести особисті переслухання. У всікому випадку інтересована особа матиме право бути заступлена представником, що дбатиме за її інтереси, а якщо б вона такого заступника не мала, то він буде покликаний з Уряду.

В справі постанов про кваліфікації втікачів і переміщених осіб можна буде внести апеляцію до певної установи, яка рішатиме колегійно в складі 3-х. У виняткових випадках, апеляційна установа буде наново перевіряти факти. Апеляюча сторона, матиме право побрати собі свого заступника, а як би не могла його знайти, то установить його IPO. Право до внесення апеляції має кожний утікач і ДП представникам урядів тих держав, які є членами IPO, Урядові або окупаційні владі тієї території, на якій IPO в даному випадку діє.

Політичний огляд

Паризька конференція

Після оповіщення Маршаллового пляну господарської відбудови Європи советський уряд мав довгі наради про те, чи брати участь у конференціях, що мають підготувати здійснення цього пляну. Сталін вирішив, що СССР не може стояти осторонь від американського пляну. Така політика привела б до більшої ізоляції СССР у світі. В Паризькій конференції разом з Беніном і Бідо взяв участь Молотов. Це рішення советського уряду дехто толкує, як зміну політики СССР взагалі. Треба однак думати, що рішення Сталіна має іншу причину: советська нота підчеркнула, що в той час як господарство європейських країн війна зруйнувала, американська промисловість, навпаки, значно пішла вперед. Советський уряд хоче американську поміч використати також для себе.

Угорщина

Уряд Советського Союзу, що сприяв наступові комуністів на угорський уряд, який не все йшло за вказівками Москви, мусить тепер виправдовувати свою політику в Угорщині „Білою книгою“. Москва називає англійське домагання інформації про події в Угорщині „вмішуванням у внутрішні угорські справи“. Московська „Біла книга“ закидає „вмішування“ також американському урядові: мовляв, американці обіцяли партії угорських дрібних хліборобів грошову допомогу... Після втечі угорського през'єра Нодя за кордон ходять чутки, що його однопартієць Тілді, президент Угорщини, хоче покинути свій уряд. Тілді це заперечив і заявив при тому: „Наша повинність — забезпечити собі довір'я СССР. Ми мусимо надалі орієнтуватися на ліво і вести угорський народ на ліво“. Американські кореспонденти пові-

домлюють з Угорщиною, що комуністичні шпioni стережуть президента Тілді, щоб він не втік з Угорщиною перед парляментом. Мадярські комуністи збирають матеріал проти провідника угорської „Партії Свободи“ Шульока. Шульок назвав у своїй промові Угорщину „поліційною державою“.

Індія

Довший час велася в Індії пропаганда за повне відокремлення від Британської імперії. Етлі заявив, що англійська влада покине Індію до середини 1948 року. Двадцятий англійський віце-король Індії лорд Маунтбеттен пішов ще далі: він заявив політичним провідникам Індії, що Англія відкличе свій урядовий апарат і військо ще 1947 року. Цей тактичний хід віце-короля мав успіх. Індуси і мусульмани злякалися своєї повної ізоляції від Британської імперії. Небезпека вибуху страшної громадянської війни в Індії примусила індусів та магометан порозумітися: Індія ділиться на частину магометанську та індуську. Ці держави готові прийняти статут британських домініонів. Лишається окремо до 500 князівств в Індії, що хочуть забезпечити свою окреміність. Всі ці держави бояться тепер що зорганізована Англією армія та урядовий апарат не покинули Індії передчасно. Не тільки бояться в Індії того, що з виходом англійців може початися внутрішня анархія: є страх, також перед СССР. Приклад Китаю це показує. Тому міг лорд Маунтбеттен ставити питання перед індійськими політиками:

„Англійці підуть, якщо ім це скажуть. Вони лишаться, якщо вони будуть корисні“. Цю заяву зустріли політичні представники з великим задоволенням: при небезпеці анархії або зовнішнього нападу Індія може числити на поміч Британії.

Голляндія і ДП

(Від власного кореспондента)

Не зважаючи на те, що Голляндія після закінчення світової війни опинилася в таборі країн-переможців і має перед собою перспективи, її економіка боляче відчуває події в Індонезії. Бельгія, маючи солідну базу в своїх колоніальних володіннях — Конго, знаходиться в даний момент в незрівняно країному стані ніж Нідерланди, що фактично втратили багатство Яви, Суматри та інших островів Зундського архіпелагу. Країні гостро бракує девізів — закордонної валюти — це є ляйтмотивом усіх розмов, що їх доведеться нам чути в Голляндії. Щоби дістати ці девізи, треба за всяку ціну піднести експорт, а для цього як найскоріше відбудувати важку індустрію й промисловість, у першу чергу кам'яновугільну. Тут саме бракує гостро робочої сили, і на цю саме ділянку Нідерландський уряд запрошує на роботу робітників ДП.

В особистих розмовах з автором цих рядків Голляндські фермери неодноразово підкresлювали, що вони б радо прийняли сільсько-гospодарських робітників, але міністерство соціальних справ, що раз провадить вербування робочої сили, вважає інтереси фермерів у даний час другорядними й обмежує приїзд до Голляндії лише особам, що погодяться працювати на фабриках, заводах і кам'яновугільних шахтах, особами фізично здоровими, віком від 18 до 35 років.

Якщо в певних районах будуть скupчені більші національно-монолітні групи чужоземних робітників — скажімо кількістю чоловік в 200 — то може постати можливість мати певних зв'язкових осіб з інтелектуальних професій, для яких вік не буде обмежений, але це явіще, звичайно, не матиме масового характеру.

Робітники вербуються лише на працю в метрополії, а не до колоній, де ситуація дуже невиразна. За останні два роки повернулося з Індонезії до Голляндії 80.000 голляндців.

Нідерландський уряд погоджується брати лише неодружених молодь і категорично заперечує проти приїзду родин. Нам це скрізь мотивувалося браком житлових приміщень в наслідок руйнацій, що їх спричинила війна. Ми, справді, спостерігали певні сліди війни — на морському узбережжі в Флісінгені, в Роттердамі, в Газі, в Енскедес й Венло — але їх не можна й рівняти з тим, що діється в Німеччині. Житлова „криза” в Голляндії є досить умовною й цілком з'ясовується звичкою голляндців до високого стандарту життя. Родина в 2—3 особи як правило має 4—5 кімнат. Один інженер скажився нам, що його родині в 5 осіб тісно в його приміщеннях в... 10 кімнат.

Нам це все, звичайно, здається дивним, але факт залишається фактотом і з ним доводиться рахуватися: родини не можуть виїхати до Голляндії.

Дівчата, працюючи переважно по текстильних фабриках і фабриках одягу, будуть розміщені по голляндських родинах на повному пансіоні, а хлопці, робочі місця яких будуть по машинобудівельних заводах і копальннях, житимуть в гуртожитках.

Стверджуємо, що житлові умови робітників в Голляндії ідеальні, але нашим людям дуже трудно буде зберегти тут своє національне обличчя. Ставлення до чужоземних робітників аж нічим не відрізняється від ставлення до голляндських. Вони мають ті ж самі права, мають право створювати свої власні організації тощо, але самий факт розпорощення жіночої молоді по окремих родинах безперечно скерований на асиміляцію. Набути нідерландське громадянство можна через 5 років. Робітник може зламати свій контракт і виїмігрувати до іншої країни. Політичне становище ДП залишається одинаковим з тим, що його вони мають в окупаційних зонах Німеччини. Один відповідальний урядовець сказав нам бук-

ально таке: „Голляндія занадто мала країна, щоб дозволити собі розкіш мати свою власну політику щодо ДП”.

Матеріальні умови праці досить вигідні. Робітник на фабриці або заводі дістає від 25 до 50 гульденів на тиждень за 48 годин праці, робітник копальень від 10—12 гульденів за шихту (фактично 6 годин). Робітниці дістають 25—30 гульденів тижнево. Повний пансіон (приємні, харчування, прання білизни) можна мати, починаючи з 14 гульденів на тиждень.

Продукти харчування в Голляндії нормовані за винятком риби, городини, фруктів і т. зв. нерміттель. Харчовий приділ видається що два тижні і коштує 7—8 гульденів. Він цілком достатній, і явище т. зв. „чегр” в Голляндії незнайоме. Обиди в рестараціях відпускаються без карток. Із тютюнових виробів є нормовані місцеві сигарети (50 шт. на тиждень) і тютюн. Вільно продаються сигари (від 8 центів штука) і американські сигарети (4,20—5,80 гульденів пачка).

Одяг видається по т. зв. „пунктах”, що їх кожен має 80 на рік. Плащ або повне вбрання „важить” 40 пунктів і коштує 50—70 гульд.

Взуття видається одна пара на 1½ року ціною в 12—15 гульденів.

Соціальне обезпечення існує. Є закон про інвалідність, про забезпечення старости, про обезпечення від хвороб, про охорону дитинства. Всі вони переглядаються в даний час під кутом зору поліпшення умов для робітництва. Податки платить робітник залежно від ставки зарплатні і родинного стану. Заробляючи, приміром, 40 гульденів на тиждень, платить робітник податків: неодружений 4,45 гул., одружений 2,39 гул., з 1 дитиною 1,44 гул., з 2 дітьми 0,68 гульденів і т. д. Умови праці на заводах дуже різноманітні: Поруч з досить важкими умовами на ливарнях і кузнях (Лейден) є близькуче поставлені підприємства. Серед них варто відмінити машинобудівельну фабрику Сторк в Роттердамі, фабрику електричного обладнання й радіо Філіпс в Ейндговен, верфі „де Шельде” в Влісінгені, фабрику одягу Бентен

ПОСТАНОВА СОЦІАЛІСТИЧНОГО КОНГРЕСУ

Цю рік (Дена-Ройтер). Інтернаціональний конгрес Соціалістів постановив відбути в грудні своє наступне засідання, на якому будуть обмірювані такі справи: відбудова господарки, відновлення міжнародних зв'язків та інші мирові проблеми. Місцем засідання вибрано Бельгію. Конгрес прийняв пропозицію створити інтернаціональну організацію всіх соціалістичних партій для допомоги соціалістичним робітникам, що страждали під час війни. Але однак відновлення Соціалістичного Інтернаціоналу рішено відкласти.

Негайно після закінчення засідання конгресу відбулося перше зібрання комісії для нав'язання контакту з соціал-демократичною партією Німеччини. Допущення Німеччини до участі в нарадах, як відомо, було відкинуто конгресом, і ця справа буде порушена в першу чергу на конгресі в Бельгії. Проте комісія рішила взяти участь в з'їзді німецьких соц.-демократів в Нюрнберзі.

* Московська „Правда” в передовій статті зробила закид США, що вони в Туреччині організують „Сінгапур Середземного моря”.

в промисловому районі Еншеде і особливо кам'яновугільні шахти провінції Лімбург. Прекрасна вентиляція, високий процент механізації, прекрасні житлові умови й високий харчовий приділ, більший ніж будь де в Голляндії — існують не лише на папері проспектів, але й в дійсності, що ми мали змогу перевірити особисто.

Сама країна й її населення справляють дуже приемне враження. Демократичні взаємовідносини, гостинність, високий рівень культури впадають відразу з перших хвилин перебування тут.

Мова не трудна. Той, хто знає німецьку, оволодіє без труду голляндською за якихось 2—3 місяці.

Д-р М. Г.

»Розкладова течія«

(Закінчення)

А як є сьогодні? Домагання з боку вірних скликати Собор — це вже стара історія. Нове в ній те, що закликається „боятися і уникати всіх тих”, що цього законного, необхідного і канонічного акту в нашому церковному житті домагаються. Чи є належна міра обережності в кваліфікації й інтерпретації цього чину вірних? Адже так не ставились до жадань вірних навіть московські ієпархи. Чи органи, що повинні бути взірцем спокою й рівноваги, теж перейнялися неперебірливим і дешевим максималізмом, з яким здорові українські чинники ведуть боротьбу навіть в ділянці громадсько-політичних відносин? Чи не було фактів, що могли б викликати оправдані сумніви в душах активних вірних? На жаль, були і є, а тактика вищих церковних органів декому просто нагадує відому польську тактику. В соборному посланні стверджується, що Собор має бути скликаний після об'єднання всіх українських православних осередків. Чому так, і що значить „всіх осередків”? А як вони не виявляють волі до об'єднання, хоч би з огляду на стан нашої Церкви, і об'єднання не відбудеться? Значить і Собор не відбудеться? Припустім, що Со-

бор є дуже поважним актом, до якого треба веєбічно і ґрунтівно підготовитись. А передсоборний З'їзд або Передсоборне Зібрання? Адже ж комісія для скликання цього Зібрання закінчила свою працю? Чому ж для заспокоєння вірних не скликати бодай його? Але вже в другому з черг поспанні ми читаємо постанову „скликати”, а зібрання немає і час не визначений. Дуже важливим чинником у церковному житті є духовенство. Воно неоднакове щодо свого складу. Є краще й пірше, більш і менш кваліфіковане, вище й нижче. Але маємо серед нього і одиниці високозаслужені, діяльні, здібні і високоосвічені. Опинившись на еміграції, в нових умовах пастирської діяльності, після двох літ тяжкої праці, воно напевно має що сказати і має чим похвалитися зного досвіду. Де воно може це зробити? Чому не відбудеться не один загальний З'їзд духовенства? Чому греко-католицька Церква може спромогтися на офіційні і неофіційні церковні органи, а ми його не можемо зробити, бо все те, що до цього часу спорадично появлялось, аж ніяк не заслуговує на називу церковних органів. Чому деякі офіційні чинники, які мали про-

це подбати, не тільки не подбали, але не виявили навіть потрібного заинтересування і активності в цій справі, коли інші особи, розуміючи потребу цього, хотіли щось в тому напрямі помогти? Коли й церковного органу нема, то де духовенство може обмінюватися своїми думками? І чому воно силою цих фактів позбавлене всякого голосу. Чи той голос не потрібний? Чи священство має бути зведене, як за Польщі, до ролі „ужендикуф стани цивільного”, чи має бути активною, творчою організуючою і виховною силою. Чому загалом все і всі, що боліють долею нашої святої Церкви мусять мовчати, а коли святий обов'язок вимагає від них голосу, то закликається „боятися і уникати тих, що домагаються реформ у церковному житті”? Чи те життя таке ідеальне, що не потребує реформ, чи може такі ідеальні люди ним керувати, що більше нема потреби комусь щось робити? Але коли навіть допустити, що й життя і люди ідеальні, то не треба забувати слів філософа „пантагрей” — все тече, міняється, розвивається, живе і не стоїть на місці. І якщо не вести життя за собою, то треба принаймні своєчасно поспішати за ним, бо інакше будемо плентатися в хвості його, далеко, позаду інших, як, зрештою, і плентасмось. Отже, є підстави до неспокою і таких питань „чому?” можна ставити без

III

Ми мали можливість якнайуважніше познайомитися з наслідками сильної організованої антирелігійної пропаганди, що відбувалася на наших землях. Молодше покоління від неї міцно потерпіло. Від остаточної деморалізації воно збереглося, дякуючи тільки силі здорового народного організму і глибокій традиції. Старше — з того вогню вийшло міцно загартоване у своїх релігійних переконаннях, але новими поняттями. Вони формувались в огні національно-релігійної боротьби і Церква в їх уяві — це установа вищого божественного порядку, вільна від усього земного, буденого, гріховного, недосконалого. А її служителі — це люди вийняткові, з глибоким покликанням до служіння Богові, одухотворені, жертвовні. Ці поняття творились, з одного боку, під впливом пропаган-

БРАЗІЛІЯ

II

Господарський характер краю

Бразілія — це хліборобська країна, але в останні роки можна помітити в неї тенденцію до промислового усамостійнення.

Найважливіші продукти Бразілії — це кава й бавовна. Крім цього в Бразілії маємо багато мінеральних багатств, але їх використовують дуже екстенсивно.

Північна частина Бразілії (долина Амазонки) — це майже тропічна (з багатою рослинністю і великою вогкістю) місцевість. Тут лише де-неде маємо невеличку тропікальну колонію і ніякого пляжового господарства. На просторі 3 мільйонів кв. км. живе приблизно 1,5 міл. населення, тобто 1 людина на 2 кв. км. здебільшого індіці та мурини. Потільки виглядає західня частина Бразілії, а саме провінції Гоаз і Матто Гроссо, що охоплюють поверх 2 міл. кв. км. поверхні, тобто 24% всієї Бразілії і 1,2 міл. населення, яке живе з випасу худоби. Трохи краща для поселення північно-східня частина Бразілії, колишня португальська колонія, що охоплює 9 провінцій на просторі 1,5 кв. км. площи й понад 15 міл. населення. Тут маємо багато плянтацій цукрової трости, какао, бананів, кави. Однак клімат дуже важкий, і не всі білі його витримують; трохи лагідніший він в горах, де розводять овець і де білі можуть акліматизуватися.

Друга смуга — це середня й східня Бразілія, зокрема провінції Еспіріто Санто, Мінас, Гераос, Ріо-де-Жанейро, Сан-Павльо і Союзна округа — разом 931 тис. кв. км. і біля 20 міл. населення. У цій смузі є багато мінеральних багатств, зокрема золота, заліза, діамантів, плятини, цинку та інших металів. Залізна руда найкраща в світі, бо має 64—65% заліза. Бракує вугілля, і це стимулює розбудову металургійної промисловості. У цій смузі розвинене сільське господарство, особливо продукція кави, какао, цукрової трости й бавовни. Збіжжя лише для власних потреб. Ця ча-

стина Бразілії найкраще розбудована промисловово, тут найбільше залізниць, тут теж і столиця Бразілії і, мабуть, найкраще місто в світі, зване брамою до Бразілії — Ріо-де-Жанейро, що нараховує до 2 міл. мешканців. Другим великим містом у цій смузі є Сан-Павльо. Це столиця світової продукції кави — ця провінція дає 50% усієї бразілійської кави і біля 30% світової продукції.

Коротко — ця смуга Бразілії — найбагатша частина Бразілії (провінції Санта Катаріна, Парана і Ріо-Гранде-де-Суль), всього 285 тис. кв. км., коло 75 міл. населення, але ця частина найкраще надається для європейської еміграції. Клімат поміркований, себто лагідно-тропічний, гірський, придатний для вирощування зернових культур. Ця частина краю дає Бразілії 90% пшеници. Звідси експортує худобу. Тут центр гарбарської промисловості. Єдині копальні вугілля на всю Бразілію. Тут найбільше слов'янської еміграції. Це, здається, єдине місце куди можуть переселитися емігранти.

Сільське господарство

Сільське господарство Бразілії не має нічого спільногого з нашим сільським господарством. Зернових культур (пшеници, жита і т. п.) вирощують дуже мало. Перше місце в сільському господарстві займає вирощування кави. Бразілія продуктує 65% усієї світової продукції. Є навіть окреме міністерство для регулювання продукції кави по всіх провінціях. На другому місці треба поставити бавовну. Бразілія дає 2/3 продукції бавовни у всій південній Америці. Плянтації бавовни дають найбільше прибутку.

Продукція какао ставить Бразілію на одне з перших місць у світовому експорті. Какао збирають у Бразілії два рази щороку — раз у грудні—січні, другий раз — в травні—червні.

Тютюн, кавчук, цукрова троєсть, чай, шовк — це головні продукти бразілійського сільського господарства. Пшениця, риж, кукурудза, картопля займають друге місце, більше для задоволення внутрішніх потреб.

Копалини і промисловість

Щойно з кінцем 19 ст. починається в Бразілії розвиток промисловості і то у південних смугах здебільшого за допомогою чужого капіталу. Останніми часами міцнішають тенденції відриватися від чужої залежності і перебрати промисловість і торгівлю в свої руки.

З копалин поважну рубрику становить видобування золота й дорогоцінних каменів, зокрема діамантів, шафірів, смарагдів, аметистів та інших. Копальні діамантів дуже багаті й займають друге місце в світі (перше має Південна Африка). Головні джерела цих дорогих каменів — це провінції Матто Гроссо, Багія, Гааз, Парана.

Найважнішою копалиною в Бразілії є манганова руда. Головні родовища знаходяться в провінції Міннос Гераїс. Майже в цілості її експортують до США. Хоч родовища заліза становлять 25% світового запасу, але тільки в останні воєнні роки Бразілія збудувала кілька ливарень заліза, створюючи власну металургійну промисловість.

Як саме розвивається промисловість у Бразілії, найкраще характеризують такі цифри: 1935 р. було в Бразілії 6,555 промислових підприємств, а 1942 р. було їх вже 34,760.

Неофіт Кибалюк

Текстильна промисловість для переробки бавовни 1943 р. мала 3,1 міл. веретен і 100.000 станків. Правою теж фабрика штучного шовку. Крім цього у вовняній промисловості працює коло 3.000 робітників. Добре розбудована шкіряна промисловість і виробництво капелюхів. Річна продукція 47 міл. пар взуття і 9 міл. капелюхів. Крім цього в Бразілії працює 70 скляних фабрик, 2 паперових і багато інших.

Бразілія має великі можливості в добуванні електричної енергії. Дуже багато має вона невикористаних природних водопадів, але досі працює всього 506 гідроелектростанцій.

У будівельній промисловості працює біля 250.000 людей, головно в провінціях Ріо-де-Жанейро й Сан-Павльо.

Транспорт

Найбільша болячка Бразілії — це брак належно розбудованої сітки залізничних і битих шляхів. Залізниці є різної ширини від 1 м. до 1,60 м., що здебільшого експлуатуються приватними фірмами, які мають свої приватні інтереси, що часто не відповідають громадським інтересам. В результаті залізниці дефіцитні і занедбані. Краще виглядає справа битих шляхів, які держава розбудовує пляново, і тепер їх нараховують до 150.000 миль. Крім цього, використовують поверх 30.000 водних доріг, з того більше ніж половина доступна для кораблів. В останні часи почалася розбудова летунської комунікації.

Торгівля

Торгівля в Бразілії наставлена головно на експорт і імпорт. Як наладнані експорт та імпорт, можемо наочно побачити на таких даних:

Роки	1939	1940	1941	1942	1943
(в мільйонах фунтів стерл.)					
Експорт	69	65	90	100	116
Імпорт	59	62	69	58	76

З поданих чисел бачимо, що баланс вивозу й привозу все додатній, тобто вивіз переважає над привозом. У вивозі переважають с.-господарські продукти й сировіці, як бавовна, тютюн, кава, дерево, шкіра тощо. В привозі найбільші позиції становлять машини, вугілля і зброя. У фунтах стерлігів, напр. 1935 р.

імпорт становив 9.337 міл., а експорт 15.392 міл.

Для чужинця важливо знати те, що він не може бути власником торгово-виробничого чи промислового підприємства — це привілей бразилійців.

Гроші

До 1942 р. обіговою валютою були т.зв. „рейси“. Найменшою валютою було 100 рейсів. 1.000 рейсів називали „мільрейс“. Тепер обіговою валютою є „груйсер“ = давньому мільрейсові. Курс до фунта стерлінгів: 1 фунт = 78 груйсерів.

Країна має замало обігових капіталів, і тому чужий капітал мав легкий доступ, головно англійський і американський. Тепер ситуація змінилася на краще.

Суспільні забезпечення й податки

Нормально в Бразілії обов'язковий 8-годинний робочий день. Спільні справи між працівниками і робітниками вирішує суд праці.

Суспільне законодавство в загальному подібне до європейського.

Податки досить велики. У робітника вираховують 3—7% на суспільну опіку, 5% на державну оборону, 3% на воєнну позичку та інші дрібні стягнення. Податки мають доходові, оборотові, комуналні та інші.

Заробітки

Вигляди на добрий заробіток мають перш усного фахівці й люди, що знають мову. За бразилійським законом всі закордонні дипломати й свідотства не мають ніякої сили: Інженери можуть працювати як техніки, без права вживати титулу інженера. Чужинці в загалі не можуть займати ніяких керівних місць. Місячні платні в середньому такі:

Інженер 1500—3000 груйсерів, технік-спеціаліст 1500—2000, майстер 1000—1500, робітники кваліфіковані 600—1200. За 1942 рік в англійському звідомленні подається, що 70% найманіх робітників заробляє 500 мільрейсів.

Для осіб без фаху може бути праця на рілі.

Життєвий рівень

Життєвий рівень — різний. Від розкішного в містах (власників підприємств) (Закінчення на 5-ї стор.)

Студентство об'єдналося

(Від нашого спеціального кореспондента)

Мюнхен. — 1 липня 1947 р. о 0,15 год. закінчився Всестудентський З'їзд українських студентів об'єднанням ЦЕСУСа (Центрально-Союзу Українських Студентів) і ЦЕСУСа (Центрального Еміграційного Союзу Українських Студентів) в одну всестудентську організацію з назвою Центральний Союз Українських Студентів (ЦЕСУС).

Таким чином відновлено правопорядок і єдність серед українських студентів. З'їзд почався 29. червня по обіді. 18. 6. відбулися окремі з'їзди обох Центральних, на яких ухвалено спільну платформу, вироблену координаційною комісією. На з'їзді були заступлені представники студентських організацій Німеччини, Австрії, Італії, Франції, Бельгії, разом 64 делегати, які мали 70 мандатів.

У неділю 29. червня по обіді Всестудентський з'їзд відкрив д-р Петро Мельник, голова ЦЕСУСа. Відразу почалося напруження, так що президію з'їзду треба було вибрати раніше, ніж передбачено правильником. На голову президії з'їзду обрано д-р Янова. Його вміле ведення зборів дуже спричинилося до

успішного закінчення з'їзду. Було кілька спроб радикальних елементів безвідповідальними виступами зіпсувати атмосферу порозуміння. Всі вони розбилися об загальний настрій делегатів, що бажали порядку й єдності.

Величезну заслугу має п. Клявдій Білинський, останній президент ЦЕСУСа, що своїм авторитетом зумів вплинути на з'їзд і не допустив до нерозуміння рішення. Вибрано управу, ухвалено резолюції. На голову ЦЕСУСа вибраний д-р Залуз'язький, заступники голови: Б. Макаренко і М. Гута. Секретарі: Горбач, Жуковський. Референт: інж. Балабан, д-р Цецюра, Сміяк, Мацків, Антохій, Сосновський, Ревізійна комісія: д-р Янів, д-р П. Мельник, д-р Вол. Білинський і два заступники. Громадський суд: Кл. Білинський, Є. Пізюр, д-р Томків і два заступники.

Свою поставу на з'їзді українське студентство показало, що воно за останній час зробило величезний поступ і його об'єднання — це безперечно вияв оздоровлюючого процесу серед українського громадянства, що прагне до єдності й порядку.

Н. О.

За історичну правду

(Моя відповідь прихильникам політики Скоропадського)

В ч. 25 „Час” вмістив підписаній деяльма особами протест проти моєї статті видрукованої в „Нашім Житті”. Автори протесту пишуть, що я „дозволив собі недопустимий... по цинічній образливості вираз, що не може є викликати обурення кожного українського патріота”. Мова йде про той факт, що С. Петлюра в 1918 році, „Виступав за права мови в так званій „Українській Державі” гетьмана Скоропадського”.

Не маю потреби уживати „гострих виразів”, яких немало є в згаданому протесті. Наведу лише деякі факти.

Як прийшов Скоропадський до влади? Державний переворот 29. 4. зробила німецька військова сила, розігнавши Українську Центральну Раду. Німецький генерал Людендорф пише в своїх споминах, що завданням перевороту було — підготовити Україну до об'єднання з монархічною Росією. Друге завдання перевороту було витягти з України для Німеччини як найбільше харчевих запасів для дальніх ведення війни проти держав Антанти. Людендорф хвалив Скоропадського, що з ним німецькому штабові було легко працювати...

З кого складався уряд Скоропадського? 21. травня 1918 року чотири українські партії разом з Радою службовців українських залізниць та Радою всеукраїнської поштово-телеграфічної спілки подали свою заяву до Скоропадського. Ці партії самостійників-соціалістів (М. Міхновський), трудова партія соціалістів федералістів (Сергій Єфремов, Вячеслав Прокопович), та хлібор-

бів-демократів (партія В. Липинського) писали: „Кабінет міністрів є не український по своєму складу і по своїй політичній орієнтації. В кабінет міністрів не увійшли представники українських партій і українських громадських груп, які власне творили Українську Державу. В новий кабінет міністрів увійшли російські кадети, октубристи та взагалі представники тих неукраїнських груп, які завжди вороже ставилися до українського руху й до української державності і поборювали їх з усіх сил в ім'я, единої неділімої Росії”.

1918 року гетьманські „Карателі” провадили кривавий терор проти українського селянства, що поділило поміщицьку землю.

Як відповідь на терор вибухли по всій Україні селянські масові повстання проти влади Скоропадського та проти німців, що за нею стояли.

Про відносини в Україні 1918 року згадані українські партії писали так: „Зміна комісарів і комендантів, а часом їх ув'язнення без суду та слідства й настановлення на їх місце осіб неукраїнської орієнтації, а то й україножерів і поліційних приставів, які замість боротьби з анархією борються з українським елементом громадських і державних інституцій”.

Український Національно-Державний Союз, утворений згаданими перед цим партіями та політичними організаціями писав у своїй відозві 30. травня 1918 р. про владу Скоропадського так: „Переворот віддав усю владу на Україні в руки чужинців, ворогів українського наро-

ду. Міністерство Лизогуба зложене здебільшого з так званих малоросів, себто осіб української крові, але з московською душою, які в часі українського національного поневолення покинули свій народ, пішли на службу московському народові і, як ренегати, ще й досі не надіядуть українство”.

Про права української мови під владою Скоропадського писала київська „Робітнича Газета” 28. серпня 1918 року:

„Українська нація перебуває й досі в становищі поневоленої нації: Українському громадянству щодня доводиться боротися за права української „державної” мови в Українській Державі. Українські школи — на становищі пасинків супроти російських, для українських державних гімназій у столиці України немає помешкань, в той час як російські гімназії мають добре помешкання і ще не хотять впустити в них українських гімназій хоча б на вечірню зміну. По провінції, коли відкривають середні школи українські, то лише заходом місцевих „Просвіт” і інших громадських установ, а не державою.” Наскільки вірна була рада міністрів Української Держави Росії, видно з того, що вона висловилася проти участі уряду в панаході гетьмана Івана Мазепи (серпень 1918 р.).

Мазепа був для більшості цього уряду по старому „зрадником батьківщини” — Росії... Сам прем'єр уряду Лизогуб бувши в Берліні в серпні 1918 р. заявив німецьким журналістам, що він ставиться прихильно до злуки з Росією на основі „Переяславського договору” 1654.

Чи ж диво, що Скоропадський довершив політику свого уряду, вивівши 14. листопада 1918 р. „Грамоту”, в якій проголосив, що Україні „перший належить виступити в справі утворення Всеросійської федерації, якої конечною метою буде відновлення Великої Росії”.

Що можна ще додати до цього акту? Чи можна назвати цю „Грамоту”, що й формально ліквідувала Українську Державу, патріотичним ділом?

Тому то з українського патріотичного становища претенсії прихильників політики Скоропадського заперечити історичну правду є безпідставні.

В світлі наведених фактів „втрача почуття міри й відповідальності під впливом фанатично-групового засліплення” відноситься не до мене, а до дев'ятьох осіб, що цей протест підписали.

Рішуче застерігаюся проти спроби авторів протесту ужити щодо мене морального терору через громадську організацію ЦПУЕ. ЦПУЕ добре знає, що це не його компетенція мішатися до політичних справ.

Панас Феденко

Примітка: Тому, що вислів — „так звана Українська ‘Держава’ в статті д-ра П. Феденка (ч. 20 „Наše Життѧ” — „Симон Петлюра”) був виважом його персональних історичних і політичних поглядів. Редакція дас місце поясненням автора і цим уважає справу цю на сторінках нашого часопису вичерпало.

Редакційна Колегія

КОМУНІКАТ УПРАВИ СУЖ

Управа СУЖ’у розглянула на своєму засіданні 30. червня 1947 р. справу публічної образи голови СУЖ’у д-ра Степана Барана м-р. Ільницьким Романом і гол. редактором „Часу” Миколою Колянківським. Тому, що м-р. Колянківський і ред. Колянківський не належить до СУЖ’у, Управа СУЖ’у вирішила передати цю справу Найвищому Судові ЦПУЕ.

А. К.

Читайте «Наše Життѧ»!

ДРУГИЙ КОНКУРС на твори дитячої і юнацької літератури

Во-во „Наše дітям“ ОПДЛ проголошує другий конкурс на твори дитячої і юнацької літератури, а саме:

1. На а) повість із сучасного чи минулого українського життя або української природи, б) фантастичну повість з українською тематикою, в) літературну біографію визначкою української постаті (науковець, дослідник, мандрівець, мальяр, музикант, полководець і т. д.) з підкресленням часу ІІ дитинства й молодості. Призначення для дітей від 9—10 р. життя або для юнацтва.

2. На а) збірку оповідань із сучасного чи минулого українського життя або української природи, б) збірку казок або байок з українською тематикою або кольором, в) збірку літературних біографічних нарисів про визначки українські постаті, при чому обсяг нарису про одну постаті не може становити менше, як один авторський аркуш. Призначення для будь-якого віку дітей чи юнацтва.

Обсяг конкурсних творів найменше чотири авторські аркуші (1 авт. аркуш — 40.000 знаків — 20 сторін машинопису).

Нагороди: I — 3.000, II — 2.000, III — 1.000 НМ, при чому І-ша нагорода може бути присвячена тільки за повість або літературну біографію, які стоїть під 1. Твори, позначені гаслом „з долученою заключеною конвертою”, в адресу автора всередині, в назві твору і гаслом зверху, подавати на адресу: Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, Мюнхен, Дахауерштр. 9-ІІ.

Термін подачі творів: 1 вересня 1947. При розгляді творів братиметься до уваги, крім літературно-мистецької вартості, також національно-виховну вартість, передусім для дітей і юнацтва, що виростає на чужині.

Во-во застерігає за собою право перенесення нагороджені творів за схожою звичайного авторського гонорару. Склад оціночного журі буде поданий пізніше.

Проголошено в Берхтесгадені, під час І віаду ОПДЛ. 7 червня 1947.

Во-во «Наše дітям» ОПДЛ.

Вечори в Діллінгені

9 червня в Діллінгенському таборі відбулась лекція доцента п. Лічевського на тему: „Олесь-співець відродження України.“ Маючи в свою розпорядження цікавий матеріал, доповідач подав його слухачам з артистичністю.

Другого дня, на запрошення батьківського комітету, доцент п. Лічевський для гімназістів і вчителів прочитав другу лекцію — „Творчість Івана Франка“, яку слухачі теж вислухали з цікавістю.

Цими днями в ініціативи Союзу Гетьманів — Державників організовано для мешканців табору читання „Листів до братів — хліборобів“ Вячеслава Лідинського. Вступне слово і читання „Листів“ провадив проф. Яремчекевич.

22 червня, в річницю смерті В. Лішинського відбувся вечір його пам'яті.

Після другого читання „Листів“, відбулась художня частина. В. Р.

* Голляндія повідомила, що прийме до себе на працю 8. тис. переміщених осіб з амер. окупованої зони.

Вилправлення похибок. В ч. 25 нашого часопису на стор. 3 коло світлині вміщений напис: „Український хор під мистецьким керівництвом В. Божика”, має бути: „Капела бандуристів під мистецьким проводом Китаєвого і диригуванням Божика”.

На тій же сторінці на четвертій шпальті вторі 8-ї рядок надруковано: „Райзеляйттер Мельцер тримає...“ має бути: „Рихард Мельцер тримає...“

На тій же сторінці під лінією (в фейлетоні) пропущений автор і лапки. Має бути: Неофіт Кибалюк, „Розкладова течія“. Редакція

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

УКРАЇНСКИЙ ТИЖНЕВИК

Адреса Редакції та Адміністрації: Augsburg, Strengweg Str. 1 (Ecke Hirkenfelder Str). Адреса для листування і грошових перевезів: Ukrainian Newspaper „Our Life“ Augsburg, Postamt 3, Postfach

Редактор Колегія. Ліцензія: П. Котовський. Видавач: видавництва Спілка «Наše Життѧ» в Аугсбурзі. Authorized by Military Government ICD, Press Branch OMGB. Licensee: P. Kovalyov.

Друк: Hans Holzmann, Bed Würthholzen

Виховання нового духовництва та педагогів

В разомові з нашим мюнхенським ко-
респондентом ректор Богословсько-пе-
дагогічної академії УАПЦ проф. П. Ко-
валів розповів про працю Академії над
вихованням нових кадрів духовництва
та науковців-богословів.

Як сказав проф. Ковалів, навчання в
Академії, розпочате з 18 листопада ми-
нулого року, тривало без перерви, не
зважаючи на зимові труднощі авіагані
в великих морозах і браком палива.
Щоправда, праця проводилася з непов-
ним навантаженням, бо не всі студенти
в'їхали одночасно і тому поступово
включалися нові дисципліни, обох фа-
культетів.

16 червня почався другий семестр.
Праця йде нормально. Читаються всі
дисципліни. До кінця семестру буде
виконаний уесь навчальний план і вое-
сени на третьому семестрі почнеться
праця вже осібно на двох факультетах —
богословському і педагогічному.

Тепер розгорнулася підсиленна підго-
товка праці до створення двох факуль-
тетів. Розробляються факультетські
навчальні пляни, працюють дві спеці-
альні комісії богословського факультету
щі головуванням проф. Білецького. Ко-
місії розробляють учебний матеріал на
всі 8 семестрів.

Комплектування богословського фа-
культету науковими силами майже за-
кінчено. За останній час склад Академії
поповнився богословами, що закінчили
переважно старі Богословські
академії ці богослови читатимуть відпо-
відні богословські дисципліни. Серед
них науковців є такі, що закінчили
теологічний факультет Чернівецького
університету. У майбутньому передба-
чається запрости деяких професорів
теологічного факультету Мюнхенсько-
го університету.

Рівнобіжно з учебним процесом йде
наукова праця Академії. Професори
готують оригінальні наукові реферати,
періодично влаштовуються наукові за-
сідання богословського факультету.
Наукові праці друкуються в бюллетені
Академії, третє число якого має неза-
баром вийти.

Науковою працею Академія має на
меті вже тепер втягати студентів до
участи в наукових засіданнях, щоб
пізніше кращих з них спрямовувати до
наукової підготовки богословських наук,
маючи на меті готовування крім духов-
ництва наукових кадрів богословів,
яких у нас так бракує.

Деякі труднощі переживає Академія з
приміщенням. Але, не зважаючи на це,
все ж пощастило здобути окремий,
напівзарівнований будинок. Підсиленими
заходами Академії там проводиться ре-
монт і найближчими днями Академія
матиме нове приміщення.

Фінансові заходи Академії невеликі.
Треба завдячувати насамперед нашій
централі, яка дала невеличку місячну
субвенцію, та Священному Синоду
УАПЦ, що на останній своїй сесії ухва-
лив давати допомогу. Інші кошти до-
бираються підписними листами та ви-
данням листівок. Передбачено також
влаштування духовних концертів си-
лами студентів, які працюватимуть під
проводом кращих мистецтв співу проф.
Нестора та проф. Йохи. Ця праця в
стадії організації.

При Академії нещодавно утворилося
товариство студентів, яке своїм завдан-
ням поставило широко розгорнути ре-

лігійно-освітню працю у межах акаде-
мії, так і поза нею шляхом виїздів з
рефератами на релігійні теми по різних
церковних організаціях і громадах.

Академія плянує створити кад-
ри освіченого духовництва та педа-
гогів, які б працювали в тісному зв'яз-
ку з церквою. Завдання це дуже велике
і складне, але Академія сподівається
виконати його, бо в своїй діяльності
вона спирається на Професорській Ра-
ді, що складається з країнних наукових
 сил на еміграції. Разом з тим Академія,
як сказав наприкінці проф. Ковалів, —
сподівається, що в цій важкій праці П-
шідтримає українське суспільство, яке
повинно дорожити цим високим духов-
ним закладом, що має би високо під-
нести авторитет нашої церкви взагалі.

Л.

ПОВІДОМЛЕНИЯ

Управа Авгсбурзької обласної спілки
Журналістів повідомляє всіх своїх членів,
що 2-й з'їзд СУЖ-у відбудеться в
Етлінген біля Карлсруе в українському
таборі 12 і 13 липня ц. р. Участь у з'їзді
в правом вирішального голосу візьмуть
тільки ті журналісти, які сплатять член-
ські внески та матимуть виказки.

Внески належить посыпати на адресу:
Секретарят С.У.Ж.У Новий Ульм, Люд-
вігштр. 10. Журналісти, що досі ще не
були членами СУЖ-у, а бажають ними
стати, можуть надіслати свою заяву про
це до обласної Управи СУЖ-у на адресу
часопису „Наше Життя“, де дістануть
анкети для виконення.

Всім членам СУЖ-у вислано відповідні
повідомлення.

Управа Авгсбург. О. С. У. Ж.

Організаційне Бюро, обране на Нараді
Представників Професійних Спілок
Українських Селян в дні 19. У. 1947 в
порозумінні з Відділом Організації Пра-
ці і Господарства ЦПУЕ скликане.

Загальний з'їзд

представників професійних спілок украї-
нських селян в Німеччині в день
27. 6. 1947. о год. 10-ї рано, Авгсбург —
український табор Сомме-Касерне з та-
ким порядком нарад:

1. Відкриття З'їзду,
2. Вибір Президії З'їзду,
3. Задачі Селянських Спілок і Звіти
з місць,
4. Розгляд і схвалення проекту ста-
туту фахової професійної централі
селянських спілок,
5. Вибір керівних органів Централь-
ної Фахової Спілки українських
селян,
6. Розгляд типових статутів низових
спілок,
7. Ріжне (переселенчі справи),
8. Закриття З'їзду.

На З'їзд має прибути: а) по одному
представникові від кожної обласної про-
фесійної спілки селян, як теж зональ-
ної, б) представників від таборових (по-
вітових) селянських спілок по одному
на кожних 100 членів спілки. Побажано,
щоб ці представники були обрані на
Загальних зборах низових спілок.

Делегати мусять мати мандати підпи-
сані у праву дотичні спілки і стверд-
жені печаткою ОПУЕ.

Проситься делегатів забезпечити се-
бе у власні харчі. Організаційне Бюро

10 липня 1947 р. у приміщенні ЦПУЕ
Юденберг 8, відбудуться

Річні Загальні Збори

членів Об'єднання Українських Жінок
м. Авгсбург.

Порядок денний:

1. Відкриття Зборів і обрання Президії
2. Зчитання протоколу Установчих
Зборів
3. Звіт Управи ОУЖ
4. Звіт Контрольної Комісії
5. Дискусія й удлення обслюттарії
6. Вибори Управи
7. Поточні справи

Як що о 5 год не буде відповідного
кворуму, то о 6 год. Збори вважаються
дійсними при всякій кількості присутніх.

Управа ОУЖ м. Авгсбург

До відома українського Громадянства в Німеччині

Призидія ЦПУЕ своїм рішенням з
дня 18. 6. 47. під ч. 1247 /47/Пр/ГХ
продовжила речиць прошевої збирки
на упорядкування могил номерних в
часі 2-ої світової війни в Німеччині
українців.

Просимо всіх людей доброї волі взя-
ти це під увагу та переводити ту абір-
ку далі.

Президія Комісії Охорони
Мошл при Ц. П. У. Е.

ПРИЙОМ УЧНІВ ДО

УКРАЇНСЬКОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ШКОЛИ

та

УКРАЇНСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЛІЦЕЮ

в Міттенвальді — Єгеркасарне

До Торговельної Школи з трирічним навчанням приймаються учні, що
відповідають таким вимогам:

1. На 1-й рік приймаються учні, що закінчили 6 класів народної школи
і склали вступний іспит в українській мові та з рахунків.

2. На 2-й рік приймаються учні, що закінчили 1 класу торговельної школи
або 7 класів народної школи, або з класів гімназії і склали вступний
іспит з фахових предметів в обсязі 1-ого року навчання в торговельній школі.

3. На 3-й рік приймаються учні, що закінчили 2 класи торговельної школи
або 4 класи гімназії і склали вступні іспити з фахових предметів в обсязі
двох класів торговельної школи. 3-й рік торговельної школи закінчується
кінцевим фаховим іспитом. Абсолютенти 3-го року торг. школи можуть пра-
цювати як допомічні фахові сили (продавці, канцелярські робітники, торго-
вельні посередники, стеношипти) або переходити на вищий тип:

a) Економічний ліцей з трирічним пляном навчання, який закінчується
матуральним іспитом. Абсолютенти економічного ліцею мають середню фа-
хову і загальну освіту і можуть працювати вже самостійно або продовжу-
вати навчання в вищій економічній школі чи університеті. На 1-й рік Еко-
номічного Ліцею приймаються абсолютенти торговельної школи, а також, ті
що закінчили 6 класів гімназії і відбули на початку року фаховий курс та
склали вступні іспити з фахових предметів.

b) Однорічний Торговельний Курс для абитурієнтів гімназії і учителсько-
го семінара. При заявлі треба подати також свідоцтво зрілості.

Записи проводяться до 15 липня ц. р. в канцелярії дирекції школи: Міттен-
вальд Єгеркасарне, бльок 6-1-й пов.

15 липня розпочнуться курси підготовки для вступу в вищу класи, а 29
і 30-го липня вступні іспити на 1-й рік. Шкільний рік розпочинається 1-го
серпня 1947 року.

Дирекція

ПОВІДОМЛЕНИЯ

Маємо інформації, що українці Д. П.
які тепер проживають в чужонаціональ-
них або міжнаціональних таборах мо-
жуть на бажання перенестися в україн-
ські табори Д. П.

Для цього треба заінтересованим
групам українців звернутися до місце-
вих повітових або Обласних Представ-
ництв Української Еміграції, а в випад-
ку відсутності цих прямо до Ц. П. У. Е.
Авгсбург, Юденберг 8-2 та подати:

Скільки Українців живе в даному чу-
жонаціональному або міжнаціональному
таборі і скільки з них хоче переселити-
тися в український табір.

На основі цих даних можна клопотати-
тися про перенесення цих людей в
українські табори.

Центральне Представництво Україн-
ської Еміграції в Німеччині

УВАГА!

Кооператори!
Економісти!
Господарники!
вже появився

НОВИЙ ЖУРНАЛ

„Об'єднання Українських Кооператорів”

ГОСПОДАРСЬКО-
КООПЕРАТИВНЕ
ЖИТТЯ

як місячний додаток до „Нашого Життя”
Це одинокий український господар-
ський журнал на еміграції.

Передплату на „Господарсько-Ко-
оперативне Життя” приймають:

1. Індивідуально і від кольпортерів:
Адміністрація „Нашого Життя”,
Авгсбург, Шпаєрерштр. 1. При зам-
овленні зазначувати на „Г.-К. Ж.”
2. Збірно для кооперативів і Відділів
Об'єднання Українських Коопера-
торів та інших господарських това-
ристств: Об'єднання Українських Ко-
операторів, Мюнхен, Розенгаймер
Штрассе 46 а, кім. 10.